

Publicerad 2012-07-06 16:47 av Peter Stjerngrim

Gammal kvarlåtenskap från ett liv

jag borde ha varit fri ifrån för länge sedan ...

- Det är jag nu! Även om vissa rester kvarstår ännu ett par år ...

Att leva med dig var ...

... som att backa
en bil med släp
genom en labyrint ...

Det fungerade ett tag
men rätt snart
slog allt slint

Du blev det omöjliga
jag tvunget
skulle klara av
men komplikationerna
som tillkom med åren
förutom alla dina
tvång och krav

blev på tok för mycket
till och med för mig
att kunna klara av

Att bli fri från dig
tog nästan livet av mig
men jag överlevde
trots allt
även om jag
under de följande åren
fick kämpa hårt
för att läka sårn

Det tog rätt lång tid
innan insikten
landade inom mig

Insikten om
att jag för att
få behålla

dem jag så innerligt
älskar och tycker om
var tvungen att
fortsätta backa
bilen genom
samma labyrint
som förut

men där du
lagt till nya dimensioner
och ytterligare två släp
för att höja insatsen för mig
i tillräcklig grad
för att jag skulle förstå
att när allt kändes
fullständigt och totalt
omöjligt
till och med för mig
så var det höjden
av lycka för dig

Och det som
gjorde dig riktigt glad
och än mer effektiv
i din idoga strävan
efter att förstöra
varje tänkbar förutsättning
för mitt fortsatta liv

var när jag
blev tvungen
att bekänna
hur illa ställt
det var med mig
på grund av allt
det omöjliga
som kom från dig

Nu har jag
lyckats såväl
släpen koppla bort

som att ej längre
fortsätta backa
genom din labyrint

Ty de tvång och krav
som du såg till
att de kom att bli
min fria viljas grav
har ej längre någon
som helst effekt på mig

Och min fria vilja
har reinkarnerat sig
och tvärtemot
all rimlig sannolikhet
valt att återvända
för att åter
landa
slå rot
växa
och
utvecklas
inom mig

Dock tog den sig frihet
att på vägen tillbaka
sprida sig
med sidoskott
som nu växer och frodar sig
inom mina älskade små

Vilka börjar bli stora nog
för att förstå
att labyrinter
ej är någonting
man någonsin ska
låta någon tvinga en
att backa igenom
för att få leva sitt liv

Det du gjorde mot mig

har nu alltmer
kommit att för
dessa älskade bli
ett i det närmaste
oförstörbart argument
och motiv
för att välja ett bättre sätt
när det kommer till
hur de själva vill
få leva sina egna liv

Liv där sådana som dig
får svårt att överleva
och i förlängningen
de i sina framtida liv
helt och fullt
utan din närvaro
klarar sig

Ty de vet
att allt av väsentlighet
de behöver
kan de få
mer än tillräckligt av
från mig

Alla goda ting är tre

Men när jag nu får höra
att du ej räknas in i dessa tre
känner jag lite motvilligt
om än mer än blott
sublimt intimt förnöjsamt
hur min självkänsla åter
växer till sig
inom hela mig
utan att min själ längre gråter
av sorg inför att jag
dig ej någonsin mer förlåter

Nu känner jag och ser

för var dag ännu lite mer
hur allt som gått förlorat
bit för bit kommer åter

Och nu ler jag ej blott bara
försiktigt stundom inom mig
Nu ler hela mitt jag mot världen
och jag vet att en stor del
av denna värld jag ser
också mot mig
i välvilja tillbaka ler ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten